

DYNAMISK SUPERPRESISJON

Confidence-serien til Dynaudio kjennes igjen umiddelbart på grunn av deres spesielt formede frontbaffel, men når de spiller kjenner du kjapt igjen den superpresise og nesten merkelig stille måte å spille på.

Tekst: [Håvard Holmedal](#)

Danske Dynaudio har laget mange flott konstruksjoner, og fått utrolig mye ut av høyttalere som ser relativt enkle og nøkterne ut. Den nøkternheten har de absolutt ikke beholdt med sine Confidence. De er svære, skikkelig tunge, og de har den lett identifiserbare og spesialformede frontbaffelen av kunststoff som samtlige elementer sitter festet til. Den ser ganske imponerende ut, må jeg si. Vårt testeksemplar er i fargen midnight blue, men ser sorte ut. Helt til du setter en lyskilde rett på dem.

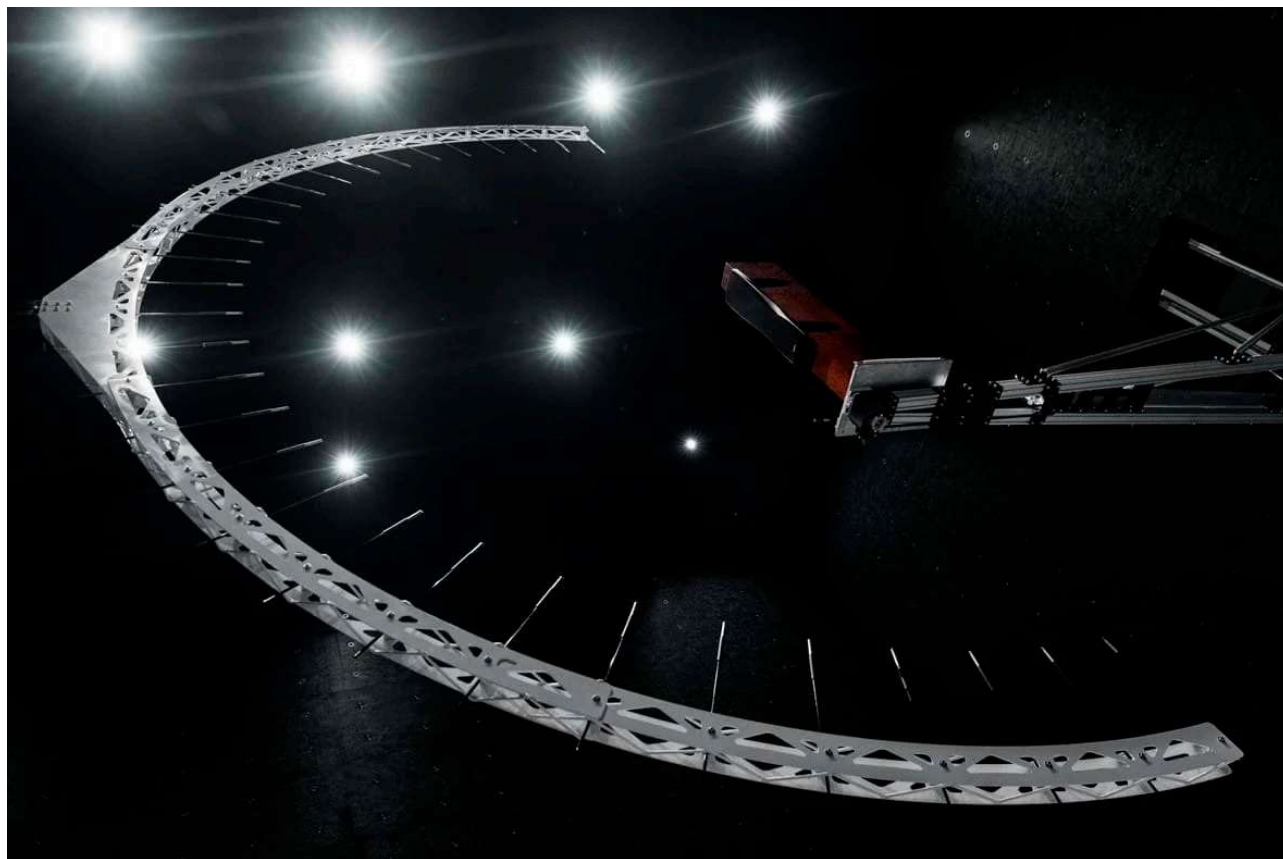
Som med alt annet Dynaudio lager er form, fasong og konstruksjon gjort av en åpenbar grunn. Selv om Confidence 60 klart sier fra at den er en kostbare og forseggjort høyttaler er årsaken kun basert på ønsket om å kunne spille best mulig. Med deres målesystem Jupiter, en ekstrem målrigg med hele 31 mikrofoner i en stor bue og som i tillegg kan roteres, kan Dynaudio dokumentere nytten av nesten enhver forandring de gjør. Målsetningen med Jupiter er å kunne gjøre hard testing av samtlige elementer og hele rekken av prototyper som leder frem til de ferdige modellene. Ut fra beskrivelsen og bildene tror jeg ikke det er noen andre som har utviklet noe tilsvarende.

Dynaudio påstår selv at testing som før tok flere uker nå kan gjøres på noen dager, og testing som før tok noen dager kan nå gjøres på noen minutter. Da er den største utfordringen å ikke bruke det for mye, tenker vi, og i tillegg sette en brutal deadline for å faktisk bli ferdige. Håper de har en bra prosjektleder!

Resultatene Dynaudio oppnår med Jupiter, kan tydelig høres i en svært konsekvent måte å spille musikk på. Klangbalansen kan være så litt forskjellig fra serie til serie, men det er en tydelig rød tråd gjennom hele produksjonene, og det ser også ut til at kundene kan være temmelig sikre på at høyere pris faktisk gir langt bedre resultater.

Confidence er Dynaudio sin mest kostbare serie, men i en verden av høyttalere som koster flerfoldige millioner stopper Dynaudio på rett under en halv million, uten at det helt lar seg avsløre på de messene vi har hørt Dynaudio de siste årene.

En stor høyttaler

Dynaudio Confidence 60 har nyeste generasjon DDC (Dynaudio Directivity Control) som er laget for å få kontroll på spredningen til høyttaleren, og hindre flest mulig av de uønskede refleksene fra gulv og tak, og helst gjøre dette uten å miste det alle audiofile kanskje er mest opptatt av alt. Et bredt og stort horisontalt lydbilde med rom for alt av instrumenter og stemmer – selv om vi snakker et stort orkester og gjerne med både et kor og et orgel i tillegg. Og i tillegg bør lytterne få god oversikt over lydbildet også når de sitter ved siden av deg i sofaen hjemme.

Den spesielle kompositt-profilen Dynaudio benytte for å feste elementene har flere funksjoner. Det lette komposittmaterialet er ekstremt stivt og sterkt, og god dempet for å absorbere resonanser og gir en solid kobling til elementene som sitter i Confidence 60. I tillegg er den laget for å fungere som en DDC-linse, hvor den sammen med defiliteret og elementene har sin del av jobben med å skape en styrt lydbølge i retning av lytteposisjonen din.

I front har Dynaudio benyttet en Esotar 3 med et stort, skreddersydd kammer på baksiden for best mulig damping og kontroll på luftstrømmen som skapes bak den myke dome-diskanten. I tillegg har den selvsagt en Hexis-dome plassert på baksiden av membranen. Det er en liten, gjennomhullet indre kuppel som er tilpasset formen til diskantmembranen, og har som formål å redusere resonanser og skape en rettere frekvensgang. Det ytre chassiset til diskantelementet er laget for å gå i ett med profilen til frontbaffelen, men er også formet slik at den styrer spredningen til diskanten og faktisk begrenser den vertikalt, men øker den horisontalt.

De to 15cm MSP mellomtonene ser ikke særlig spesielle ved første øyekast, men ser du nøye etter er det ytre opphenget formet slik at den følger membranens form helt ut til ytterkanten av elementet og går nesten i ett med frontbaffelen.

Basselementene på 23cm er også i MSP, og sitter i et bassreflekskammer med porten på undersiden av høyttaleren. Det gir en litt enklere plassering mot vegg bak, men høyttaleren er stor og kraft-

full og trives aller beste med mye plass rundt seg. Kabinettet er mesterlig rundet av bakover. Her er det ingen brå avslutning eller en noen aluminiumsprofil som avslutter kabinettet. Det ser flott ut, men sørger også for at høyttaleren sniker seg litt unna øyet når høyttaleren ses forfra.

Høyttaleren har en effektivitet på 87dB og behøver en kraftig forsterker for å spille høyt. De er oppgitt til å være 4ohm, men går aldri lenger enn ned til 3,7ohm, noe de måler ved 71Hz. Det er akkurat der hvor høyttaleren krever mest effekt, og er enda et argument for at den behøver en kraftig forsterker hvis du ønsker å dra på litt.

De som liker dyp bass og kanskje også ønsker å spille litt høyt av og til, får alt de behøver i denne høyttaleren. Den spiller flatt ned til 29Hz, men det høres langt dypere ut, og den tåler hele 600watt.

Andre ting av interesse er kanskje høyden på hele 163 centimeter og dybden på 47cm. Det er en stor høyttaler både fysisk og mentalt, men vinkler du den litt inn mot lytteposisjon er ikke bredden mer enn 27cm, og den virker faktisk ganske slank og elegant sett rett forfra.

Plassering

De er enklere å få på plass enn man kanskje tror, men de behøver absolutt litt plass rundt seg. De ender opp med vinkling rett inn mot lytteplass, noe høyttalerne vi har til test svært ofte gjør. Forskjellen med disse høyttalerne er at de gjør en helt brukbar jobb, og faktisk har et ganske bredt sweetspot slik at de er helt greie å lytte til også på sofaplassene på hver side av personen i sweetspot. Vinklet inn blir fokuset enda litt skarpere og holografien tydeligere.

De behøver mindre avstand til veggen bak høyttalerne enn jeg i utgangspunktet trodde. Vi får det til å fungere bra med så liten avstand som omtrent 40 cm til bakvegg – noe som er litt uvanlig størrelsen tatt i betraktning.

Høyttalerne kommer med et par varianter av føtter og spikes. Som vanlig velger vi en litt myk variant. Det siste alternativet bør være tilpasset høyttalerne med vekt på mellom 60 og 70 kilo.

Uansett valg av føtter påvirker ikke det bassporten. Den munner ut på oversiden og på alle fire sidene av den kraftige metall-platen som føttene

er festet på. Dermed er høyttaleren helt upåvirket av om det er et langflosset teppe eller harde eikegulv høyttalerne står på. Bassporten er forresten av meget grovt kaliber, og er i tillegg så lang at den ikke ville vært mulig å plassere foran eller bak.

Forsterkere

Velger du deg en høyttaler på dette nivået håper jeg du tar høyde for at du trenger noe skikkelig å spille med. Vi har stående et P30A/H30A-sett som uten tvil har overskudd i massevis, og som gjør disse opplevelsene med disse høyttalerne livlige, engasjerende og utrolig åpen. Men folkene på Duet hadde også lyst til å utstyre oss med deres eget forsterkervalg. Dermed ble pakken vi bar inn i huset betydelig større og tyngre. De to ekstra eskene inneholdt en Moon 791 streamer/pre og en 761 effektforsterker, men som vanlig er det vanskelig å bytte ut både høyttalere og elektronikk, og samtidig skulle si noe om lyden som er noenlunde presist og troverdig. Derfor kommer vi tilbake med i en egen test av disse i vår første utgave i 2026.

Det lyder svært

Med en gang de er ute av de store eskene, der den betydelige isolasjonen alene veier omtrent 30 kilo til sammen, er det klart for å spille. Vi begynner litt pent, men det er ikke til å komme fra at denne høyttaleren har masse krefter og en dypbass som er meget imponerende. Høyttaleren spiller utrolig lett og ledig, og helt uten å streve noe som helst, og kontrollen er formidabel selv i den aller dypeste enden av bassen. Selv på innspillinger vi vet går ned mot 20Hz er det full kontroll, og ikke så veldig mange tegn på at bassen avtar i styrke og trykk. Rommet hjelper avgjort til med å ta bassen enda et knepp nedenfor det som er oppgitt.

Et av sporene vi kjører i testen er Gåte og deres Til Deg i akustisk versjon. For en utrolig opplevelse av rom, stemmerikdom og nærhet! Jeg er helt på grensen til å mene at jeg aldri har hørt dette sporet på samme måte. Tråkkingen på pumpeorgelet, lyden av de dypeste pipene og den energiske vokalen, som så lett blir skingrende, er magisk, mektig og nær.

Oppdag mer

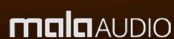
ELECTROCOMPANET

If music really matters™

AW 300 M
Mono Forsterker

 Produsert i Norge

Tilgjengelig hos soundgarden og malaAUDIO
ANALOGSENTERET

Vi lar oss også imponere av den voldsomme dynamikken. Det er det mange andre høyttalere som gjør også, men Dynaudio klinker til med et enormt overskudd, og det er vanskelig å tenke seg at man noen sinne vil spille så høyt at høyttaleren begynner å knipe igjen litt. Lyttingen er totalt stressfri, og selv om det er mye info, imponerende dynamikk og en enorm informasjonsmengde i diskant og mellomtone, byr høyttalerne på en ganske avslappende og rolig lytteopplevelse. Det er nesten så musikken går litt saktere på grunn av dens evne til å formidle pausene og stillheten mellom hver enkelt stemme, instrument, tone, klang og refleksjon fra opptaksrommet.

Høyttaleren kan virkelig spille høyt, men der den virkelig skinner er på fylldigheten og tyngden og ikke minst hvor smektende den låter på vanlige lyttenivåer. Selv på beskjedne 90dB er lyden fyldig og rik, og jeg kan sitte og lytte uten at noen følelse av at jeg mister noe som helst av det musikalske innholdet.

Selv en såpass stor, kraftfull og kostbar høyttaler som Dynaudio kjører seg inn i uløselige utfordringer når den får innspillinger hvor studio-teknikeren har hatt en eller flere litt dårlige dager på jobben. Det som gjør høyttaleren eksepsjonelt bra på godt innspilt musikk, gjør den samtidig dønn ærlig og fullstendig nådeløs. Dens monitor-liknende egenskaper kommer ikke helt til sin rett når vi kliner til med «noe gammal metall». Den er rett og slett for avslørende og ærlig, og den er fullstendig ufarget og absolutt ikke tunet spesielt for en bestemt type musikk sjanger.

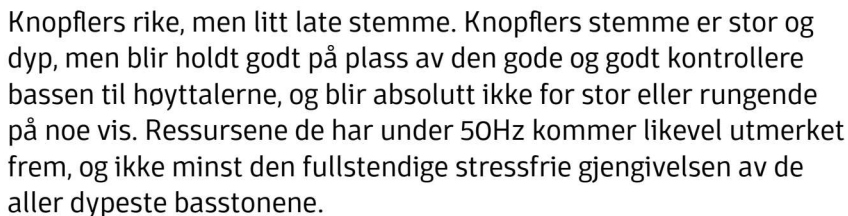
Derimot spiller fabelaktige på de klassiske sporene vi har lagret. Et par spor med orgel og strykere spilte gåsehud på både kollega Tom og meg selv, og jeg har knapt hørt orgel så stramt og samtidig mektig. For kun uker siden var jeg selv i Nidarosdomen og fikk smake litt på akustikken. Her er det akkurat som å få det mildt sagt romslige kirkerommet rett hjem i stua. Requiem. V. Hymnus canantes martyrum (2L) med jentekor i tillegg til orgel og strykere spilte så klart, gjennomsiktig og med så fantastisk holografi at lytteopplevelsen kommer til å huskes lenge! Dessuten er det noe med teksten og den litt raspande lyden som buen lager når den føres over strengen på strykeinstrumentene. Spiller du mye klassisk musikk vil du elske denne høyttaleren.

Mer musikk

Somewhere Over the Rainbow – live. Tori Amos. Månen til stemmegjengivelse er det ikke ofte jeg hører – uansett sted og utstyr. Det pustes, hviskes, aksentueres og det er tunge og leppelyder som skaper en følelse av å sitte på scenen samme med Tori. Pianoet har nydelig klang, og selv om du hele tiden aner at det er en stor konsertarena det spilles i, er det så stille og andektig at du kan høre en knappenål falle. Før applausen både i arenaen og hjemme i stua braker løs, selvsagt.

Golden Heart – Mark Knopfler. Det er nesten så man tror høyttalerne er laget for å gjengi de flott innspilte gitarene, og

Konklusjon

VI LIKER:

- VI LIKER IKKE:**

- ## KARAKTERER

47 **Sterec+** 10/25